

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe an	200 Lei
Pe jumătate	100 Lei
Pe un sfert	50 Lei
În străinătate	500 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Băraava-Mică sub Nr. 3—1933.

Proprietari: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Președinte și director: IULIU MAIOR
Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAMĂ

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Jubileul Sfântului Părinte

Miercuri, în 13 Mai 1942, se împlinesc, 25 ani, de când Preafericitul Părinte Papa Plus al XII-lea, pe atânci Eugeniu Pacelli, a fost hirotonit întru episcop de către însuși Papa de fericită pomenire Benedict al XV-lea.

Nu și-a putut da seama atunci nici unul, că Papa războiului din 1914—1918 îl hirotoneste pe Papa războiului din 1939—1942. Fapt e însă că amândoi acești Sfinți Părinți au domnit în vremurile cele mai grele ale bisericii, văzându-și fiii cutropiți de cele mai sălbatice vremuri ce au dăinuit vreodată.

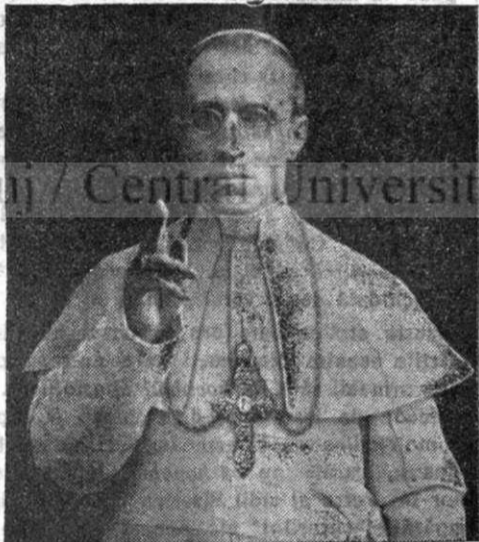
Ca fii ascultători și iubitori ai Sfântului Părinte, cu ce l-am putea noi îmbucura, cu ce l-am putea alunga, cel puțin pentru o clipă, gândurile ce-l încrețesc fruntea și-l însângerează inima de Părinte în acest cumpănit războiu?

Înainte de toate cu asigurarea dragostei ce l-o purtăm. Biserica noastră unită, care numără abia 2 milioane de suflete, e numai o mică fărimătură din cele 400 milioane de credincioși câți numără marea biserică universală catolică de sub conducerea Sfântului Părinte. Pușni cum suntem, însă ținem, îl asigurăm pe Sfântul Părinte, cu toată dragostea, cu toată însoțirea și cu toată hotărârea la El, ca la Părintele nostru bun și iubit. Ținem la El, ca la un Părinte bun ce ne-au fost și, suntem siguri, că ne vor fi și în viitor Papii dela Roma. Ținem la El, ca la lociitorul lui Dumnezeu pe pământ, ca la urmașul sfântului Petru, ca la acela cărui l-a spus Cristos: „Tu ești Petru și pe această piatră voi zidi biserica mea și porțile iadului nu o vor învinge pe ea. Și îți voi da cheile împărăției cerurilor și ori ce vei lega pe pământ, va fi legat în ceruri; și ori ce vei deslega pe pământ, va fi deslegat și în ceruri” (Matei 16, 18—19). Ținem ca la acela, cărui l-a mai spus: „Păște mielulei mele, păște olle mele” (Ioan 21. 15—16), și ca la acela, pe care l-a agrăit Isus cu cuvintele: „Simone, Simone, iată satana v'a cerut să vă cearna ca grâu; dar eu m'am rugat pentru tine, să nu scază credința ta; și tu, după ce te vei fi întors, întărește pe frații tăi” (Luca 22, 31—32).

În locul al doilea vom să-l mângâiem cântându-i un mănunchiu de flori nevestețite și venic binemirositoare, cari sunt sfintele liturghii slujite, ascultate pentru El și închinare lui; o cunună de rugăciuni și de fapte bune pe cari le vom rosti și împlii în ziua de Du-

minecă 17 Mai scumpului nostru Părinte. Cu cât vor fi mai multe și făcute din inimă mai curată acele sfinte liturghii, rugăciuni și fapte bune, cu atât va fi mai fericit, mai mângălat și mai volos urmașul vărhovnicului Petru.

Și încă ceva: de ziua această mare și atât de însemnată, îl as gurăm pe Preafericitul

Părinte că puțin cum suntem, ca unii cari am fost deșteptătorii neamului românesc din somnul cel de moarte; ca unii cari am avut o foarte mare parte la întemeierea României Mari, ne vom da toată silința, să-l facem numai bucurie, să-l aducem numai cinste și numai mândrie. Vom fi și mai departe aluatul cel mai bun și cel mai ales al neamului românesc, aluatul care îl va reforma prin cinstea, prin omenia, prin hărnicia, prin cucernicia și prin vrednicia sa, făgăduindu-i că, precum studenții noștri au fost totdeauna cel dintâi între toate neamurile pământului și jala Sfântului Părinte în vestitele școli ale Romei, tot așa vom fi și noi mândria Lui în această țară pe care o iubește, a iubit-o totdeauna, dar mai ales va iubi-o de aici înainte.

Întru mulți ani, Stăpâne Sfinte!

P.Sr. Iuliu Maior

Pentru cei lipsiți. Majestatea Sa Regele a dat suma de 3 milioane lei, iar Majestatea Sa Regina Mamă 500.000 Lei pentru ajutorarea familiilor sărăcite pe urma înundațiilor. Di Mareșal Antonescu a dăruit 500.000 Lei pentru ajutorul celor sărați. Ajutoarele acestea vor fi folosite numai pentru refacerea gospodăriilor nimicite.

Papii și Români

Urmașii sfântului Petru au arătat în toată vremea o deosebită dragoste față de noi Români, pe care ne socoteau de două ori români: prin sânge și lege. Cred că ar trebui să fac un răboj din cale afară de lung, dacă, luând istoria în mână și răsfoindu-o cu atenție, aș începe să încrețez tot ceea ce au făcut acești Vicari ai Domnului pentru îmbunătățirea sortii neamului nostru. Eu mă voi opri numai la câteva fapte mai mari.

Noi Români, după cum bine se știe, ne-am născut creștini de rit apusean. Prin veacul al IX-lea am fost trecuți de către dușmanii noștri, fără voia noastră, la ritual răsăritean, iar în veacul al XI-lea, tot fără voia noastră, am fost ruptă dela sânul de mamă al Bisericii Catolice și aruncați în întăererea uelgător al schismei, pentru mai multe vscuri. Această ruptură a adus după sine secarea multor izvoare dătătoare de viață. „Raza culturii mai înalte se oprea cu totul la hotarele noastre”, a scris marele nostru învățat Nicolae Iorga. Și pe dreptate, căci în vreme ce popoarele catolice înaintau în civilizație și cultură, noi orbecam în întăererea Bizanțului. Cel mai mare izvor însă ce ne-a secăt prin schismă, a fost izvorul harului. În loc de a ne sfinți și a înalța în virtute, noi luacăm înapoi. Pământul nostru a fost năpădit de călugări greci din Bizanț, de călugări sârbi și bulgari, care nu ne-au adus nimic bun, ci ne-au luat tot ce biată aveam.

Văzându-ne papii în starea jalnică în care ne aflam, ne-au trimis mereu apostoli, pentru a ne redeștepta. Papii Nicolae al V-lea, Pius al II-lea, Paul II-lea și alții ne-au trimis misiuneri ca pe Sf. Ioan Capistran, și au vrut să ne trimită și episcopi de sângele nostru, dar n-au reușit să ne readucă la sânul Bisericii. Și după cum spune un învățat român ortodox dela Iași, di August Scriban: „Înzadar ne îmbia papa să ne întăram în luminosul palat părintesc: noi ne îndesam în întănosul bordei alveonesc, unde ne deprindeam să urăm rasa noastră latină și să dăm ilustrului nume de Latin înțelesul de „lăță”. Ceea ce n-au reușit papii să ai sus amintiți, a dus la îndeplinire, în parte, Papa Inocențiu al XII-lea (1691—1700) și Papa Clemente al XI-lea (1700—1721), sub care s'a făcut reunirea Românilor din Ardeal cu Sfânta Maică Biserică a Romei.

Care au fost urmările acestei reînțăceri la sânul Bisericii, se știe. Acest act a fost, după cum mărturisește di prof. Al. I. Lupedatu, „cei mai de seamă bine cultural din trecutul nostru”, sau, după cum spune di prof. Sextil Pușcariu

«mănuirea resurrecțiunii» (re:iv'eri) poporului român. Și cu toată dreptatea, căci prin *Unirea cu Roma* am scăpat noi Ardelenii de o calvinizare și de o maghiarizare completă, după cum spune marele istoric *Augustin Bunea*, și cu ei mulți învățați de seamă și neamului.

Sub papa *Benedict* al XIV-lea s'au deschis școlile Blajului, primele focare de înaltă cultură românească de pretutindeni. Din aceste școli a răsărit soarele Românilor, după cum a exclamat marele român *Haliade Rădulescu*. Tot *Benedict* al XIV-lea și înaintașul său *Clemente* al XI-lea, au deschis larg porțile înaltelor școli din Roma, Padua, Viena etc. pentru fiu poporului românesc, unde am învățat că «mare lucru este a fi Român!» și unde ne am format un cler nou, învățat și conștient.

Papa *Pius* al VI-lea ne a înființat episcopia de Oradea, iar sub Papa *Leon* al XII-lea a întemeiat episcopul *Samoilă Voican* liceul din Beiuș, pentru a ne scapa neamul dela apus de maghiarizare. Papa *Pius* al IX-lea a ridicat episcopia Blajului la rangul de mitropolie și a înființat două episcopii noi, pe cea dela *Gherla* și pe cea dela *Lugoj*. Sub *Pius* al IX-lea și *Leon* al XIII-lea, ne-am reorganizat bisericește, ținându-se cele trei sinoade provinciale de mare însemnătate pentru viața noastră bisericească și națională. Papa *Pius* al X-lea ne-a dat o ceaș și o biserică în Roma. Papa *Benedict* al XV-lea ne a trimis la sfârșitul războiului 400 000 Lei (pe atunci bani grei) și 1000 kg haine căldute pentru copiii orfani și necăjiți, presum și 150 000 Lei pentru orfelinatul din Obreja. *Pius* al XI-lea ne-a dat mai multe biserici, zeci de milioane pentru ridicarea salnicilor școli de iste din Blaj și tot El ne a zidit pomposul Colegiu *Pio Romeno* din Roma. Actualul V. car al Domniei lui, *Pius* al XII-lea, încă ne are foarte dragi, ne cunoaște necazurile, se roagă și muncește pentru izbăvirea dreptății cauzei noastre.

Liberatorul Irlandei, *O. Connell* a voit să moară la Roma, aproape de Papa. Boala l-a oprit la Genua. În testamentul său, și-a lăsat trupul Irlandei, inima Romei și sufletul său Cerului! — Inima sa Romei papale! Da, spre Roma papală trebuie să se întoarcă iubirea creștinilor, dar mai ales a tuturor Românilor.

Să iubim pe Pape, așa cum trebuie iubit un Părinte! Papa este șeful nostru spiritual. Să ne strângem cu toată căldura inimii la jurul său, nu numai pentru că ne-a făcut bine și ne are dragi, ci mai ales pentru că el este Vicarul Domniei pe pământ. Să ne supunem cu drag poruncilor lui! Să-i primim cu respect sfaturile lui și toate esourile glasului său! Așa să fie!

Pr. Ioan Vultur, profesor

Vărhovnicul Apostolilor

Papa este urmașul Sfântului Petru, Vicarul lui Isus Cristos, capul văzut al Bisericii, Părintele comun al Păstorilor și al credincioșilor

Biserica Mântuitorului are un cap văzut. E Papa dela Roma! Acestui cap văzut, Mântuitorul l-a dat un primat de onoare și de jurisdicție. Cu alte cuvinte, Mântuitorul a voit ca Papa să fie Părintele comun al păstorilor și al credincioșilor. Aceasta ne-o arată limpede de tot sfânta Scriptură, istoria și cărțile noastre bisericești, după cum vom vedea numai decât.

Dintre numeroșii săi învățați, Mântuitorul și-a ales doisprezece apostoli, cărora le-a încredințat învățătura și misiunea Sa sfântă. Dintre acești doisprezece, Mântuitorul a distins în chip cu totul deosebit pe unul singur, pe *Simon*, fiul lui *Iona*, cărui l-a dat un nume nou, simbol al viitoare sale funcțiuni: «Și eu îți zic fie că tu ești *Petru* și pe această piatră voi zidi Biserica mea, și porțile iadului nu o vor învinge pe ea. Și-ți voi da cheile împărăției cerurilor; și orice vei lega pe pământ, va fi legat și în ceruri; și orice vei deslega pe pământ, va fi deslegat și în ceruri» (Mat. 16. 18-19). Promisiunea făcută, a și dus-o Mântuitorul la îndeplinire, îndată după învierea sa: «Paște

mielugeii mei!... Paște oile mele!... (Ioan 91, 16-17). Mântuitorul a făcut, așadar, din *Petru* fundamentul Bisericii, adică o autoritate unică, căreia trebuie să i-se supună toată lumea: păstorul cheilor, adică o autoritate suverană; judecătorul care leagă și desleagă, adică o autoritate spirituală; păstorul întregii turme, adică o autoritate universală.

Pretutindeni în Evanghelie, *Petru* este așezat în primul rang, în frunte. El conduce barca pe lac; El conduce pescuitul misunat; El la cuvântul în numele apostolilor pentru a mărturisi dumnezeirea Mântuitorului; El este pomenit în fruntea apostolilor. Lui *Petru* îi apare mai întâi Mântuitorul înviat. Înainte de a trimite apostoli în lume, lui *Petru* îi spune Mântuitorul: «Orice voi lega pe pământ, legat va fi și în cer», etc.

Așadar Mântuitorul, fondând Biserica sa, l-a dat un cap văzut, și a făcut-o aceasta nu pentru timpul când Dănsul petrecea pe pământ, ci pentru todeauna. Biserica este nemuritoare, și nemuritoare este și peatra pe care este zidită, capul care o conduce. Așa au înțeles o cei ce au trăit pe vremea Mântuitorului. Îndată după înălțarea la cer a Mântuitorului, *Petru* și a luat ținuta, felul de a vorbi și procedeele (metodele) unui șef care nu poate fi contestat (tras la îndoială) El se așează în fruntea predicatorilor Evangheliei; El convoacă și prezidează conciliul apostolic dela *Ierusalim*, iar hotărârile sale devin legi. El investeste pe *Pavel* de apostol, și așa mai departe. Și murind *Petru*, primatul său nu s'a stins cu el, ci a trecut în întregime urmașilor săi. Primul urmaș a fost *sf. Lin* (67-76), cărui l-au urmat *sf. Anaclet* (76-88), *sf. Clemente* (88-97), *sf. Evarist* (97-105), *sf. Alexandru* (105-115), *sf. Sixt* (115-125) și *sf. Telesfor* (125-136), *sf. Higin* (136-140), *sf. Piu* (140-155); și a. m. d. până la *Pius* al XII-lea, (pe care îl serbăm noi astăzi), așa încât episcopii adunați în sinoade ecumenice, fie la *Calcedon*, fie la *Constantinopol*, fie altundeva, citind scrisorile papei, au exclamat: «*Petru* a vorbit prin gura lui *Leon*!» sau: «*Petru* a vorbit prin gura lui *Agaton*!»

Istoria ne arată limpede și ea că primatul papal a fost, până la marea schismă a lui *Kerularie* (1054), primit de întreaga creștinătate. Papa *Clemente* a osândit abuzurile săvârșite în biserica din *Corint*. Papa *sf. Victor* (189-199) a regulat chestiunea Paștilor în biserica din *Efes*. Papa *sf. Zeferin* a osândit pe ereticii montaniști. Papa *sf. Corneliu* a osândit inovațiile din biserica din *Africa*. Papa *sf. Iuliu I.* a apărat pe *sf. Atanasie*, iar Papa *sf. Damasc* a apărat pe *sf. Vasile* cel mare. *Sf. Ioan Gură de aur*, alungat din scaunul său arhiepiscopal din *Constantinopol*, a cerut protecția Papei *sf. Inocențiu I.* și a. m. d. Lumea catolică nu s'a îndoit niciodată de adevărul primatului papal.

Mărturie strălucitoare despre acest adevăr ne sunt și cărțile noastre bisericești care numesc pe *sf. Petru* și pe urmașii săi «*Vărhovnicul apostolilor*». Așa în «*rugăciunea de iertăciune dela mort*» se spune: «*Stăpâne mult milostiv, Doamne Isuse Hristoase Dumnezeul nostru, carele pe vărhovnicul învățăcelilor și apostolilor tăi Petru ai zidit Biserica ta, și l-ai dat lui cheile împărăției cerurilor*» etc. Aceasta se spune despre *sf. Petru* în *Euhologiul* tipărit de frații noștri ortodocși, în 1896 și în alte ediții mai vechi. Tot despre *sf. Petru* se scrie în *Minutul* tipărit la *București* în 1910 la pag. 290 și urcă: «*Petre, mai marele mărișilor apostoli, piatra credinței; Cel ce este mai înainte de veac, mai înainte pe tine cunoscându-te, te-a rânduit, preafelicite Petre, ca pe un mai mare al Bisericii și întâiu pe scaun șezător*».

De aici reiese că pe vremea când s'au compus cărțile noastre bisericești răsăritene, credința răsăriteților era una cu cea a apusenilor, mărturisind limpede primatul papal al *sf. Petru*.

Tot cărțile noastre de slujbă mărturisesc și faptul că urmașilor sfântului *Petru* li-s'a recunoscut puterea supremă (cea mai înaltă) peste Biserica întreagă. Așa cetim în *Minutu* la 26 Noemvrie, când se face pomenirea «*celui dintre sfinți părintelui nostru Clement papa Romei: «Făcându-te ucenic corifeului Petru», etc., iar la 2 Ianuarie, la pomenirea sf. Silvestru, papa Romei, la Icosul dela Canon Cânt VI: «Imbogăindu-te cu scaunul Verhovnicului Apostolilor, te-ai arătat slujitor lui Dumnezeu». La 18 Februarie, la «Doamne strigat-am» se cântă despre Papa *sf. Leon*: «Cap Bisericii lui Hristos celei drept credincioase» și am putea continua cu astfel de mărturisiri.*

Iată ce a voit *Cristos* să fie papa în Biserica lăată ce este papa de douăzeci de veacuri încoace! El este Vărhovnicul Apostolilor, este șeful suprem al păstorilor și al credincioșilor. Lui l-ne vom supune cu toată dragostea de fiu și-l vom iubi din adâncul inimii noastre. Cu cât va fi mai mult combătut de dușmani, cu atât îl vom iubi și noi mai mult!

Ioan V. Frunzei

De ziua Sfântului Părinte

De ziua Ta, Părinte Sfânt, întreg pământul
Ți-aduce imn de slavă și'nchinare
Pe tine'n Roma Dumnezeu Cuvântul
Te-a pus peste Biserica mai mare.

Prin *Petru* te-a ales Mântuitorul
Să păstorești întreaga omenire
Și Spiritul Sfânt prin tine-și varsă harul,
Părinte drept, fântână de iubire.

Arhanghel alb, potir de 'nțelepciune
Și piatră de credință neclintită,
Azi mi'i de buze 'nalță rugăciune
Pentru domnia Ta de ceruri hărăzită.

Fii laudat Stăpâne fericite,
Pe tronul tău de aur și lumină.
Ești tată al Bisericii unite,
Ești tată al tuturor celorce se închină.

În *San-Pietro*, templul Legii Nouă,
Te rogi pentru unirea tuturor
Și îngeri albi de spumă și de rouă
Cădelnițează'n jur ocrotitor.

Isuse bun, din cerurile sfinte
Întinde-ți mâna cea de cui rănită
Peste domnia Sfântului Părinte
Ce nici de iad nu va fi biruită.

Vasile Negură

Papa și cultura

Acțiunea Papei în istorie este cea mai adâncă și, după cum spune un mare învățat francez, episcopul *Gibler*, istoria Papei este însăși istoria culturii sau civilizației.

Și într'adevăr: Cine a creat civilizația creștină? Papii celor trei veacuri dela început, care au murit aproape toți moarte de martir pentru *Cristos* și Biserica sa... Cine a oprit valurile furioase ale barbariei și a făcut pe *Atila* să se întoarcă înapoi cu hoardele sale sălbatice? Papa *Sfântul Leon cel Mare*... Cine a civilizat *Anglia*? Papa *Sfântul Grigorie cel Mare*... Cine a luptat contra desfrâului și despotismului împăraților germani? Marele *Papa Grigorie* al VII-lea... Cine a purtat aprinsă făclia științei în timpurile cele mai turburi ale Revoluției medievale? Papa *Silvestru* al II-lea... Cine a apărat civilizația europeană și rasele latine contra catoprotitorilor mahomedani? Papa *Urban* al II-lea și urmașii săi... Cine a protejat artele și științele? Niște papi ca *Inocențiu* al III-lea, *Alexandru* al III-lea, *Leon* al X-lea, *Benedict* al XIV-lea și alți mulți de tot.

Cine a luptat pentru ștergerea completă a sclăviei? Niște papi ca *Benedict* al XIV-lea, *Pius* al VII-lea, *Leon* al XII-lea... Cine a luptat mai mult pentru intensificarea (întărirea) misiunilor printre popoarele păgâne? Papa *Pius* al XI-lea... Cine s'a rugat mai mult pentru pacea lumii și și a jertfit lui Dumnezeu viața pentru ea? Papa *Pius* al XI-lea și urmașul său *Pius* al XII-lea.

Iată, iubiți cetitori, pe scurt de tot și la lega mare, ce au făcut papii în lungul veacurilor pentru a civiliza lumea. Trebuie să se știe că Papa dela Roma este de douăzeci de veacuri încă cea mai dezvărgită personificare a civilizației creștine, adică însăși cultura sau civilizația creștină.

(lv. fr.)

Citiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI”

Sfântul Părinte și pacea lumii

Papii au iubit și prețuit întotdeauna pacea. La sfârșitul acelei, care a venit pe sământ în vremea păcii, Domnul nostru Iisus Hristos și care adeseori a fost auzit z cănd oamenilor care adeseori a fost auzit z cănd oamenilor „Pacea voastră”, „Ei pacea mea o dau vouă”, au căutat pacea, s'au rugat și au luptat pentru ea. Sfântul Părinte de la Roma a fost întotdeauna partizanul păcii, și, în numele dragostei lui Iisus Hristos cel răstignit, a căutat să împace popoarele învrăjbite.

Așa a fost în vremile trecute și așa este și azi. Sfântul Părinte Papa Pius al XII-lea, în vremele acestea de cumplită violență între popoarele pământului, a căutat fără încetare să împace pacea. „Dreptatea nu-și face drum cu forța”, a spus el, „ci cu milă” au fost cuvintele lui, către oamenii, cari căutau, să treacă lumea prin ascutite de sânge și balonete.

Și când a văzut că măcelul nu mai poate să oprească dragostea Sfântului Părinte s'a îndreptat către cei învingători, a căror țară a fost cucerită. Lor le adresează cuvinte de înbărbătare și de încredințare și roagă pe cuceritori, să aibă o încredințare omenească și dreptăți cu ei și cu prietenii pe care-i iau, căci: „din felul cum vă purtați voi cu popoarele pe cari Dumnezeu a le dat în mâinile voastre, poate depinde binecuvântarea ori blestemul lui Dumnezeu peste patria voastră”.

Iar pentru pacea care va veni, pentru pacea lumii de ordine și dreptate, în numele lui Dumnezeu, acela cari va ridica sorții războiului, să spună că luptă, Sfântul Părinte are luminose cuvinte de îndrumare.

Nova pace nu poate avea alt temelie, decât pe Iisus Hristos, dragostea și învătura lui, cari vor rămânea în veac. Lumea nu se va putea ridica din nenorocirile în cari a căzut decât revenind la Iisus Hristos, la altarele blândelor credințelor și dragostei Sale. Lumea nouă pe care o așteaptă neamurile pământului, trebuie să se ridice pe cinste, omene, credință și dragoste.

În noua ordine și împărțire a dreptății, acela cari au în mână soarta neamurilor, ar trebui să țină seamă de toate acestea. Ei nu pot să vatăme drepturile de libertate, siguranță, țară și pământul unui popor, în folosul altui popor.

Nu este loc în această lume a dreptății nici pentru batjocorirea și prigonirea minorităților, din orice țară, ca și accepția să se poată face de limba, legea și credința lor.

Bunurile pământului vor trebui să fie împărțite după dreptate, între toți. Să li-se facă dreptate și celor slabi ca și celor puternici.

În această ordine nu mai este loc pentru războaie, războaie și dureri nouă. Rând pe rând să se facă desarmarea tuturor și popoarele, să se facă biruitoare, cât și cele învinse, să-și respecte cuvântul dat, să respecte pactul pe care l-au dat.

Și în sfârșit mai spune Sfântul Părinte, în noua ordine trebuie să fie creștină, în care credința și credincioșii ei să nu mai fie privilegiați. Singur credința creștină poate da pacea lumii, ca să zicăscă această nouă ordine de dreptate și pace.

Din necredință izvorăște nemai ară, nelegere, blestem și nedreptate.

Acestea sunt încheieturile lumii nouă, a lumii ce se pregătește azi în cumplitul foc al războiului. Și, pentru împlinirea acestei lumi noi, mai bune, mai drepte, mai trainice și mai creștine, trebuie să ne rugăm. Trebuie să cerem lui Dumnezeu prin rugăciuni fierbinți, ca să împlinească gândurile Sfântului Părinte și să împace țările pe pământ pacea și înțelegeră.

Ziua de zece Mai în țară

Ziua de zece Mai, socotită ca simbol al unității neamului nostru, a fost sărbătorită, în toată țara cu însuflețirea și solemnitatea cuvenită. La București au fost serbări frumoase la cari au luat parte toți înalții slujbași ai țării și un oaspe din partea Germaniei, Mareșalul List.

La Bsj, după sfânta liturghie slujită în catedrala mitropolitană, pâr. vicar Dr. Victor Macaveiu și dl prefect al județului col. Angelian au trecut în revistă trupele de militari, premilitari și elevii școlilor băneșe. A vorbit dl colonel Farcaș, despre însemnătatea zilei, serbarea încheindu-se cu o frumoasă defilare.

Hotărârile consiliilor de miniștri

În săptămâna aceasta s'a ținut la București un însemnat consiliu de miniștri sub președinția d-ului prof. Mihail Antonescu. Consiliul a luat hotărâri în legătură cu viața și scumpețea de azi, prețul muncii și salariile muncitorilor.

S'au hotărât și pedepse pentru aceia cari nu respectă legile și hotărârile aduse îngreunând viața.

India începe lupta pentru independență

Se spune că poporul indian din marea Indie începe să se gândească tot mai mult la libertate.

Mahatma Gandhi, luptătorul naționalist indian de pe vremuri, a intrat iarăși în rândul luptătorilor politici pentru libertatea Indiei. Se crede că el va lua conducerea partidului naționalist indian, pregătind mișcarea pentru libertatea Indiei.

Războiul din Apus

După zile de liniște, pe frontul din Apus au reînceput luptele de aviație. Germanii au bombardat portul Belfast. Avioane necunoscută au sburat pe deasupra Eșveției.

O mare biruință japoneză în bătălia din Marea de Margean

În zilele acestea în Marea de Margean din apropierea insulei Noua Guinee, au început lupte mari între vapoarele japoneze și cele americane și engleze.

Japonezii au scufundat mai multe vapoare engleze și americane. Se spune că luptele continuă cu mare înverșunare.

Englezii au atacat Madagascarul

În zilele trecute, Englezii au atacat insula Madagascar. Această insulă este așezată în partea de Răsărit a Africii și se crede că are o mare însemnătate pentru luptele din Oceanul Indian și pentru apărarea Indiei.

Insula Madagascar este în stăpânirea Franței și se crede că acest nou atac al Englezilor asupra unui pământ francez vor putea duce la o schimbare a legăturilor politice dintre Franța și Anglia.

La atacul englez, armata franceză, care apăra această insulă a răspuns cu armele, așa că acolo s'a încins război în lege.

În ultimele lupte Englezii au ocupat portul Diego Suarez. Ciocnirile continuă în cealaltă parte a insulei.

Luptele din Birmania

Frontul cel mai de seamă al luptelor din Birmania, o țară vecină cu India, este la granița Chinei. În unele locuri trupele japoneze au străpuns frontul chinez și englez, înaintând în China. Se și crede că Japonezii vor continua războiul în această țară în așteptare de a ataca Birmania. În alt mele zile, în China s'a poruncit mobilizare generală. Pe de altă parte se anunță că și Englezii se pregătesc de apărarea Indiei și aduc trupe, pentru a face o nouă linie la Manipur.

Japonezii au pătruns în India

După o știre venită de pe frontul Birmaniei, în ultimele zile, Japonezii au pătruns în India, trecând granița pe la Paletra.

În urma înaintării trupelor japoneze, Birmania este socotită ca pierdută pentru Englezii.

Tot în cursul acestor zile, Japonezii au trecut granița și pe la mișcă-noapte, ocupând însemnate ținuturi în China de Miază-zi.

Frontul din Răsărit

Pe frontul din Răsărit luptele continuă cu mare înverșunare în ținutul dintre lacul limen și Marmansk, și între Marea Albă și Lacul Ladoga. Deși Rășii atacă cu toată puterea, n'au isbit să rupă frontul german și finlandez.

Sunt deosebit de mari lupte și în ținutul Orle—Kursk—Briansk. Trupele rusești fac mari eforturi ca să scape din încercuirea germană. În ținutul Donețului fronturile sunt mai liniștite din cauza marilor revărsări de apă.

Din cauza bombardamentelor bolșevicii au hotărât evacuarea Petrogradului. Civili au primit poruncă să părăsescă orașul. Au fost autorizați să rămână numai muncitorii din fabricile de război.

O zi mare

— 3/15 Maiu 1848 —

Ziua aceasta nuse va uita în vecl, căci s'au petrecut atunci lucrări mari. 40.000 de Români, din toate unghiurile Ardealului, înfruntând urgia și spânzărătorile unei stăpâniri streine de lege și neam, s'au adunat la Blaj, unde au jurat, să fie liberi în țara lor. A fost un jurământ mare ce s'a sfințit cu părțile de sânge, cari au dat viale și munții Ardealului, cu prigoană și moarte.

Dar din acest jurământ sfânt de libertate, din sângele ce a curs, din teamă și moarte, a venit mai târziu împlinirea celui mai drag și mai sfânt v.s. românesc. Unirea cea mare dela 1918 a fost rodul a zeci și zeci de ani de suferință. Începutul ei s'a făcut atunci, de mult, pe câmpul din fața Târnavel, ce a devenit Câmpul Libertății tuturor Românilor, pe plața și în catedrala Blajului.

Amintirea acelor ceasuri de mari hotărâri trebuie să fie sfântă și scumpă tuturor Românilor. Azi, când pe pământul tradit al Ardealului, ca și odinioară, o parte din frații ni-se sting în suferință și amar, iar pe câmpurile fără hotar ale Rusiei curge sânge de viteji români, sfârșind dreptatea vitoare, ziua de bărbăție și libertate dela 3/15 Maiu 1848 ne dă și garanță, că ce este românesc nu va pieri niciodată.

STIRILE SĂPTĂMÂNII

Numărul acesta al gazetei este înclinat în întregime Sfântului Părinte dela Roma, din prilejul jubileului, care se sărbătorește în ziua de 17 Maiu. Din lipsă de hârtie apărem însă numai în 4 pagini. Rugăm pe cititorii noștri, ca să aibă răbdare până când ne va sosi hârtia, pentru care s'a intervenit la București, ca să putem apărea iarăși în 8 pagini.

Când nu se pune impozitul de Reîntregire. Ministerul de finanțe a hotărât, ca toți aceia cari au subscris Imprutul Reîntregirii suma hotărâtă de lege, să fie scutiți de impozitul de reîntregire, dacă au subscris până la 31 Martie. Plugarii vor fi scutiți de impozitul de reîntregire, dacă vor subscrie de bună voie sumele hotărâte, până la 1 Octombrie 1942.

Câte vapoare au scufundat Germanii în acest războiu. Aflăm din cele din urmă date de seamă ale ziarelor germane, că submarinele germane au scufundat până acum, dela începutul războiului până la 30 April 1942, ca totul vapoare în măsură de 16 milioane 859 mii 738 de tone. Că ce grozav de multe vapoare sunt acestea, se vede de acolo că cel mai mare vapor comercial și de persoane al nostru, Ardealul, are 12 mii 190 de tone, iară cel mare vapor al familiei de 56 mii 550 tone. N'aveți decât să faceți împărțirea și să vă conviegeți, cât au pierdut dușmanii Germanilor la cursul acestui război.

În Bulgaria s'au oprit toate petrecerile. Guvernul bulgar a hotărât să oprească orice balet, fără vreo autorizație specială. Se vede treaba că nici la vecinii noștri bulgarii nu merg treburile prea bine.

A murit cel mai bătrân preot al diecezei Lugojului. De curând a murit la Lugoj Părintele Vasile Deciu, tatăl canonicului și vicarul episcopesc Victor Deciu, în vârstă de 95 de ani. Răposatul în Domnul a fost un preot bun și evlavios, care a fost hirotonit de cel dintâi episcop al Lugojului și a murit sub al 8-lea. A zidit două biserici, slujia zilnic sfânta liturgie și, după ce a îmbătrânit prea tare, cel puțin o asculta zilnic, cuminecându-se regatat. În veci pomenirea lui!

Pildă de urmat. Aflăm din „Sionul Românesc”, foaia oficială a diecezei Lugojului, că Păr. Petru Vanca, parohul din Boca'g, a ținut în cadrul „Agru”-lui, în fiecare seară șezători religioase, la cari luau parte foarte mulți credincioși, și anume, cu scopul ca să nu rămână mai pe jos decât „pocății” așa numiți „pentecostaliști”, la ale căror șezători începură a merge și credincioșii noștri. La șezătorile „Agru”-lui se făcea regulat rozarul, câte o cântare bisericească și câte o predică scurtă. Urmarea a fost că „pentecostaliștii” și-au luat tălpășițe, iar astăzi Păr. Vanca nu mai are nici un „pocăit” sau „pentecostalist”.

Cum erau chinuți și baljocoriți Românii sub bolșevici. În zilele acestea guvernul țării noastre a hotărât, să retragă cetățenia română tinerei fete Franceac Victoria din comuna Sărăuții de Sus, județul Cernăuși, pentru că aceasta în timpul ocupației bolșevice a săvârșit fapte de dușmănie împotriva popu-

lației românești din Bucovina. După spusele martorilor, Franceac Victoria, deși are numai o clasă primară, în timpul ocupației bolșevice a fost numită judecătoare la Sadagura. Cu această ocazie ea a făcut foarte mult rău Românilor, pedepsindu-i pentru orice lucru cu pedepse foarte aspre. Ea era o comunistă tare primejdioasă, de care lumea se temea, căci pe mulți îi pâră poliției rusești.

Adună lapte de femeie. Lucrul acesta îl fac Germanii, cari au la ei mai multe locuri, unde se adună lapte de femeie. În fiecare an se strâng acolo peste 50.000 litri lapte de femeie.

Un castravete cu 200 lei. Minunăția asta de legumă n'a fost adusă de pe alte meleaguri cu vaporul sau aeroplanul, de prin cine știe ce ținut înșorit, ci de aici dela noi din țară, din județul Arad, și s'a vândut pe piața Aradului. Acolo s'a vândut un castravete cu 200 lei. S'au găsit destul nebuni, cari au fost în stare să arunce suma aceasta, cu care o familie săracă trăiește 2—3 zile, pentru o amărită de legumă.

† Preotul Bazil Moldovan, protopop onorat și parohul al Clujului, a adormit în în Domnul în al 63-lea an al vieții și al 37-lea al preoției sale cinșite, după lungi și grele suferințe, în ziua de 23 Aprilie și înmormântat la 25 a aceleiași luni în Clujul vremelnic cedat Ungurilor. Răposatul a fost de părerea că „un preot sub nici un motiv nu este iertat să-și părăsească parohia și credincioșii”. A dăruit, încă fiind în viață, parohiei Clujului, în care s'a născut, un loc de casă pe care s'a zidit casa parohială. Faceți-l Dumnezeu partea cu drepții!

Fapte din Tăuni, Târnava-Mică

Locuitorii acestei comune, curat românească, săraci și lipsiți, au înțeles pe deplin glasul de mamă al Țării, care cu ocazia zilei „cumpătării” i-a chemat în ajutorul celor orfani și lipsiți. — Cu mic cu mare, au jertfit din cumpătarea lor, cu dragă inimă și milă creștinească 2020 Lei pentru fiul eroilor neamului românesc.

Tot în aceeași zi femeile din sat, membre ale „Reuniunii de femei Sf. Maria”, în număr de 80, au rostit în Sf. Biserică 80 de rozare, rugând pe bunul Dumnezeu ca, din fântâna darurilor Sale, să-și împărtășească pe acești orfani, cărora Neamul și Țara le rezervă cinstea și dragostea, câștigată prin jertfa părinților lor.

Servească de indemn pentru alții și de mai mult pentru locuitorii din Tăuni.

Tăuni, la 3 Maiu 1942.

Al. Muntean, preot.

CONSTRUCȚIA „TÂRNĂVEANA”, S. A. DÂMBĂU

CONVOCARE

Construcția Târnăveana S. A. Dâmbău își va ține **adunarea generală ordinară**

la 30 Mai 1942 ora 6 p. m. în biroul fabricii Dâmbău, la care acționarii sunt invitați cu aceea, că bilanțul examinat de comitetul de cenzori împreună cu raportul, care va fi prezentat adunării generale, sunt depuse în biroul societății în Dâmbău.

ORDINEA DE ZI:

1. Emiterea unei comisiuni pentru luarea în seamă a acțiunilor depuse și raportul acesteia.
2. Raportul consiliului de administrație despre anul de gestiune 1941 și prezentarea încheierilor de conturi.
3. Raportul comitetului de cenzori.
4. Eventuale propuneri.

În sensul statutelor drept de deliberare și votare are numai acel acționar care și-a depus acțiunile proprii, respectiv, în caz că reprezintă pe altul, acțiunile acestuia și documentul de împuternicire dela el, cel mai târziu până la 3 Iunie 1942 a. c., la casa firmei Construcția Târnăveana și pe scama sa a fost extradat biletul de votare.

În sensul art. 9, din statute, ca reprezentanți ai acționarilor absenți pot să exerciteze dreptul la aduna-

Tipografia Semănașului Blaj

rea generală numai împuterniciții majori și numai baza procurii în forma prescriasă.

Dâmbău, la 11 Mai, 1942.

Bilanț de verificare la 31 Dec. 1941. Activ: Căsu 3961.—, Efecte 10.372.50, Debitori 61.379.—, Mărfuri 391.502.—, Stabiliment. 1326.074.76, Instalațiuni 399.667.77 Pierdere 1.316.350.67. Total: Lei 3 509.307.—. Pasiv: Capital 2 000.000.—, Fond de rezerve 18.000. Fond amortizare pt. Mașini și Stabilimente 240.770.—, Creditori 1.250.537. Total Lei 3 509.307.

Profit și Pierdere 6941. Debit: Pierderi în a. 1941 1.391.749.01, Salariu funcționarilor 101.996.—, Salariu muncitorilor 427.390.—, Cheltuieli generale 106.392.—, Gaz-Metan 470.598.—, Cheltuieli de administr. 29.963.66, Dobânzi 18.881.—, Impozite și taxe 159.583.—, Total: Lei 2.706.152.67. Credit: Din mărfuri 1.389.802, Pierdere în anul 1940 lei 1.331.749.01, Beneficiul anului 1941 lei 75.398.34, 1.316.350.67. Total: Lei 2 707.152.67.

Târnăveni, 31 Decembrie 1941.

34 (1-1)

Publicație de licitație Nr. 89

Comitetul școlar rural Abuș, jud. Târnava-Mică, în baza aprobării forurilor superioare Nr. 757/942 vinde prin licitație publică, cu ofertă închisă, în ziua de 7 Iunie 1942, orele 3 p. m. în Abuș, Târnava-Mică, următoarele materiale:

5 000 cărămidă întregă	a	Lei 10.000.—
15 000 „ bucăți	„	10 000.—
200 scânduri	„	15 000.—
8 roți	„	4.000.—
2 sunători	„	2 000.—
50 lețe	„	2 500.—
40 grizzi	„	12.000.—
50 câpriori	„	5 000.—

Total Lei 60 500.—

Condițiile de licitație se găsesc la cancelaria Școlii primare de Stat din Abuș.

Abuș 10 Mai 1942.

Președinte:
Ioan Lazăr.

Secretar:
st. A. Nițu.

35 (1-1)

Primăria comunei Șeica-mare. (Jud. Târnava-Mare)

Nr. 537—1942 d n 5 Mai 1942.

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștință generală că „Târgul anual de țară” se ține cum urmează:

Pentru: vite-cal-oi-miel-porci, în ziua de Duminică 17 Maiu 1942.

Pentru: marfă, în ziua de Luni 25 Mai 1942 (a 2-a zi de Rusali).

31 (1-1)

Primăria comunală

Nr. G. 1675—941

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin aceasta publică, că în baza deciziei No. G. 4701/1941 a judecătoriei mixte Blaj în favorul executorului Ioan Koch brutar, reprezentat prin avocatul Dr. Rihardt Weisskircher pentru încasarea creanței de Lei 17.126 capital și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 27 Mai 1942 orele 16 p. m. la fața locului în comuna Bălcacu unde se vor vinde prin licitație publică judiciară, 1 cal roșu de 4 ani, 1 cal șarg de 12 ani, 2 cai roșii de câte 2 ani, 2 purci negri de câte 6 luni, 1 șură pe stăp acoperită cu figle, 1 vițea târcată de 6 luni, 1 butoi circa 500 litri gol, 1 butoi circa 500 litri, în valoare de 66.500 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Blaj la 24 Aprilie 1942.

37 (1-1)

ss. V. BĂRBULESCU
delegat judecătoriei

Cumpăr casă

În orașul BLAJ, în centru sau mai în marginea orașului. Rog a anunța găsirea „Unirea Poporului” sau mie personal pe adresa:

FARCĂU VASILE, factor
Of. P. T. T. de reședință Blaj

33 (1-1)